Проект Средношколски център "Младежка активност" 2008 –2009г.

Млад репортер

Земеделска професионална гимназия - гр. Сандански

Отново е 15 септември

И тази година на 15 септември ние учениците от ЗПГ,,Климент Тимирязев" започнахме своето тържество с приповдигнато настроение, защото ние свързваме този ден не само с трудностите, който ни предстоят, но и с очакванията, че през новата година ще открием много нови приятели, ще се обогатим със знание.

Когато прозвуча националният химн нямаше човек-ученик, учител или гост който да не почувства емоцията на този момент.С интерес изслушахме поздравителните слова на госта г-н Баханов , заместник управител на Област Благоевград и на директора г-н Терзийски.
Момичетата от групата на Невена Стаменова ни поздравиха със свое изпълнение.

Спазихме и обичая да кажем „Добре дошли" на осмокласниците и на учениците от новите девети класове, да пожелаем на тези, за които тази година ще бъде последна, да имат сили да посрещнат всички препятствия.

Директорът Емил Терзийски ни покани да влезем в училището, за да видим новите подобрения в сградата. Там ни очакваха класните ни ръководите ли.

Новата година започна, да си пожелаем здраве и успехи !!!

Елвис Радославов и Марио Христов 10ж

Поклон пред будителите

Денят на народните будители се отбелязва като един от големите български празници, с който се припомня за делото на всички онези българи, допринесли за Освобождението ни, за духовното и материално процъфтяване на нашия народ. На 1 ноември ние отдаваме своята почит и признателност към паметта на всички достойни българи, които будеха народния дух и изграждаха националната ни идентичност. На този ден ние обръщаме взор към миналото, за да си припомним за онези мигове на страдание и възторг, съпътствали битието на народа ни, от които всеки от нас прави своите поуки за историята В това е същността на 1 ноември. Той е стаил мечтата на хиляди българи, чийто сърца са туптяли за България.

Несъмнено такива българи са Ботев и Левски, периодът на нашето "Високо възраждане", десетилетието непосредствено преди Освобождение то на България.

На този ден ние си припомняме образите на онези обикновени и по своему необикновени българи - светци и мъченици, книжовници и бунтовници - създали духовния ореол на българския народ в трудни години от неговото съществуване и в периоди на подем . Припомняме си имената на св. Иван Рилски, Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, Неофит Бозвели, Кирил и Методий, Васил Априлов, Каравелов, Захари Стоянов...

Народните будители – големите българи, показали на малките хора пътя. В днешно време никой не се замисля колко благодарни трябва да бъдем на предците си за това, което са ни завещали. Всеки ден се докосваме до съкровището оставено ни от тях, но дори не се замисляме.
Не бихме могли да споменем всички онези създатели на българщината, които поддържаха вярата и укрепваха волята и стремежа на народа ни към знание и напредък.

Благодарение на тях бяха създадени нашата писменост и език, църква и училище, просвета и култура, извоювани свободата и независимостта на България.

Докосвайки се до спомена за тях, ние черпим онази сила, която ни прави "повече българи". Поклон пред паметта на всички будители на нацията, които винаги на този ден ще ни връщат към нашите корени!!!

Кристина Къркалова

Последния етап на дебатите
“Поведението ни днес води ли до добро бъдеще утре”

На 22 ноември 2009г. се проведе последният етап на дебатите в училището.До сега се проведоха три дебата на различна тематика.

Регламентът за провеждане на четвъртия беше същият, както при първите три.

В сблъсък един срещу друг застанаха учениците от 8-те и 12-те класове.Те дебатираха „Поведението ни днес води ли до добро бъдеще утре”

Спорът, който се проведе беше интересен и разгорещен, защото представителите на двата отбора, символно отделени с жълти и зелени ленти, бяха подготвени и представяха своите аргументи.

Умелото водене на Джоана Карпузова и Александър Дюлгеров, подпомогна разгръщането на основните тези. А те бяха следните:

Зеленият отбор счита, че доброто поведение в училище, в нашата възраст е важно, защото ако нямаме такова ще се лишим от приятели, ще се откроим с действия, които не са приемливи за обществото, освен това културата в речта, в облеклото, в действията , която развиваме днес ще ни

бъде от полза утре.

Жълтият отбор пък се обяви против лицемерието в поведението.Неговите представители смятат , че сляпото спазване на правилата води до задържане на емоции, които много често ескалират в агресия. Интересна беше позицията на Валентина Станкова, също от жълтия отбор, която смята, че учениците с добро поведение не винаги стават успешни хора, защото възпитанието им по-скоро им пречи, защото кара останалите да ги мислят за по-слаби.

Дебатът продължи повече от час, в него се откроиха Валентина Станкова и Александър Ханджиев. Те двамата бяха определени и за победители.

Господин Терзийски – директор на ЗПГ „Климент Тимирязев” закри дебата като благодари на организаторите г-жа Каралешкова и г-жа Караджова, на класните ръководители.

Но неговите благодарности бяха най-вече към всички участници в тези дебати, които както той уточни са истинските победители, защото всеки един от тях се научи да мисли и да се защитава , да представя своето мнение в една позната обстановка.

Валентина Станкова и Александър Ханджиев бяха наградени със стипендия на стойност 60 лв., а най-изявените участници със вечеря в ресторант „Дионисос”.

Стела Смилянова 9” б ”

Да спасим синята планета

Това бе мотото на концерта, проведен на 21 юни 2009 г. в Летния театър на град Сандански. За разлика от други мероприятия тази вечер всички места бяха заети. Желанието на нашата мажоретна група бе да се представим най – добре. Но дали бяхме достатъчно мотивирани? Дали дадохме всичко от себе си?

В началото бяхме притеснени и това беше нормално, защото щяхме да представим нов танц. А и при тази конкуренция как няма да се притесниш! Срещу нас стояха утвърдени клубове като „ Жасмин” и „Dance Mashine”. Конкуренцията беше налице и вълнението ни с всяка минута растеше.

След представянето на първите два танца се успокоихме. За първи път представихме пред публика третия ни танц и мисля, че тя го хареса. И как иначе! Та нали в създаването на хореографията освен госпожа Димова взехме участие и ние.

Изобщо програмата беше страхотна, изпълнена с напрежение, динамика, нетърпение, радост, емоции.

Тук е моментът да спомена и името на човека, без когото нямаше да се представим толкова добре – госпожа Марина Димова. Искрени благодарности към нея, за търпението, което проявява към нас, за любовта, с която ни тренира, и за всичко, което прави за нас.

Накрая всички си пожелахме със същия ентусиазъм и хъс достойно да се представим на фестивала „Слънце, радост, красота” в град Несебър, където ни предстоеше да премерим сили с други мажоретни състави от страната.

Димитрина Кажова 10в

Летен лагер в Пирин (7-17.7.2009г.)

В началото на лятото група ученици от ЗПГ „Климент Тимирязев”, заедно с ръководителите Йордан Костадинов и Костадин Стоянов ,заминахме на летния лагер в Пирин. В нея бяха включени ученици от 9б клас – Селски Туризъм; 10а клас – Икономика и мениджмънт и Йордан Кочев от 12б клас избран за помощник-водач. Екскурзията обхвана периода от 7 до 17 юли 2009г.

Първият ден бе денят за пристигане и настаняване. Групата бе отведена до Попина лъка с автобус и оставена там. Разстоянието от началната точка до х.Беговица изминахме пеша. Пътят бе доста лек в сравнение с преходите през следващите дни. За по-малко от един час стигнахме до х.Беговица. Приеха ни гостоприемно и след като се настанихме започнаха забавленията.

В рамките на втория ден се извърши първият преход в летния лагер от х.Беговица до Тевно езеро и обратно. По пътя си наблюдавахме изобилието от клекове по планината, следи от диви прасета и множество малки езерца, появяващи се и изчезващи в различните сезони на годината. Пристигането на Тевно езеро бе с нетърпение очаквано от мнозина ученици, защото преходът се оказа много труден. След час и половина почивка групата отново потегли, но по заобиколен път. Целта бе да видим красивите Чеирски езера. Пристигайки там, всичко утихна. Настъпи време за релакс, а след това и вечеря.

Третият ден бе ден планиран за поход до Кукленското езеро, но това не се осъществи поради множеството оплаквания от похода по-рано. Затова през този ден всеки се занимаваше с каквото смяташе за добре. Някои тренираха упорито, други спяха, трети помагаха на майсторите, изготвящи новите бунгала.

На другия ден групата се раздели на два лагера. Единият избра да остане и да помързелува отново в хижата, а другият тръгна на поход към Спанополските езера. По пътека различна от тази за Тевно езеро мина групата от седем момчета и едно момиче с водач Йордан Кочев, достигайки до тези езера. На вечеря ръководителят ни съобщи, че на следващия ден няма да има поход, а ще бъде ден в подкрепа на екологията, а именно почистване на боклука.

За съжаление само една трета от групата се зае с тази задача и направи всичко възможно да почисти хижата.

Шестият ден бе този, който се очакваше да бъде най-труден, защото трябваше да минем по път с много камъни и изключително тесни пътеки. Преходът беше изпълнен с много смях, тъй като се оказа рекорден по брой подхлъзвания и падания, като повечето от тях бяха само от един човек. Пристигайки горе, настъпи двучасова почивка, но въпреки това трима от групата продължиха в покоряване на връх Куклите, а други останаха да премерят сили на зеления тепих. Това забавяне бе една от причините на връщане да ни настигне буря. В този ден всички се прибрахме мокри и отчасти изморени.

Следващият ден бе ден на изкуството, тъй като предвиденият поход до Даков мост бе съпроводен с няколко измайсторени фигури от ученици. Тук се включиха десет на брой души, които издигнаха „Великата пирамида в Гиза” за няколко минути. Тогава се състоя и най-запомнящото се събитие, извършено от трима ученици, а именно изкачването на връх Вихрен (2914м.)

В последния ден от този летен лагер в Пирин бе извършено спускането до Попина лъка, а от там с автобус обратно пред ЗПГ „Климент Тимирязев”.

Предполагам, че участниците в летния лагер, както и аз, са запомнили най-интересните и красиви места, посетени в рамките на тези десет дена. Този лагер може да покаже на всеки един от нас, че е най-добре да прекарваме дните си по най-интересния начин за нас, защото времето отмива всичко, независимо дали го искаш или не!

Кирил Николов 9б

В края на учебната година група ученици посетиха Кърджали и Златоград. Разгледаха Перперикон, Тракийската гробница и природните феномени, намиращи се в техните околности.

Впечатления от визитата в Холандия

От 16.11. до 21.11.2009 година група от 8 ученици, от които 6 от специалността монтьор на селскостопанска техника и 2 от специалността растениевъдство, заедно с 3 учители от ЗПГ „ Климент Арк. Тимирязев” посетихме АОС / Земеделски образователен център/ в гр. Льоварден, област Фризленд, Холандия. Целта на нашето пътуване бе обмяна на опит между двете училища и обогатяване на нашите познания в областта на селскостопанските машини.

Пътуването се осъществи със самолет и на летище „ Шипхол” в Амстердам бяхме посрещнати от г-н Енгелен, координатор на интернационални контакти в АОС Friesland.

В първия ден от нашата визита г-н Енгелен ни представи центъра, в който се обучават 1 500 ученици. Посетихме класни стаи, компютърния център, разположен на две нива, работилница по градинарство, зала за домашини животни и аквариуми, зала с всякаква земеделска техника – трактор, сеялка, култиватор, тороразпръсквачка. В тази зала учениците провеждат своите практически занятия – учат се да поддържат и ремонтират машините. След обяд се отправихме към курортното селище Грау, намиращо се на 20 км от гр. Льоварден. Там бяхме настанени в младежко общежитие, където прекарахме пет незабравими вечери.

Следващите четири дни бяха наситени с много срещи. Посетихме фабриката „Миедема” за производство на машини за засаждане, сортиране и прибиране на картофи и на ремаркета; предприятието „ Бос Инърейн”, търгуващо със земеделски машини, машини за градинарство и голф игрище; захарната фабрика близо до гр. Гронинген, където наблюдавахме целия процес на производство на захар от захарно цвекло; фабриката „ Дубекс” в Екслоермонд за производство на пръскащи машини за растителна защита; завод на оборудване на трактори; работилници за селскостопански машини; музей за помпи, с които са отводнявани терени в миналото.

Посетихме краве ферма за млечни крави, в която фермерът използва животинска тор, за да произвежда биогаз, а от него биоенергия, захранваща съседното селище. Наблюдавахме комбайн, който прибира реколтата от захарно цвекло. Срещнахме се с картофопроизводител, който използва машините на „Медиема”. Отидохме на една от дигите. Там гледката бе впечатляваща!

Продължава на стр.5

.

НА ПРАКТИКА В НЕМСКИ ХОТЕЛИ

Учебната практика в Германия се проведе от 15 до 28 ноември 2009 година в град Кемниц, чието старо име е Карлмаркс щат. Той е третият по големина град след Дрезден и Лайпциг в областта Саксония. Старото си име получава през 1990 г. след обединението на Германия. Името на града има славянски произход и означава „ камък”.

Днес Кемниц е град с огромен потенциал. Той е модерно оживено място, където бизнесът и науката процъфтяват заедно с изкуството, културата и туризма. Множеството културни и исторически събития, уникалната индустриална архитектура и чудесният пейзаж осигуряват интересна и привлекателна комбинация от занимания. Градът е сред водещите индустриални и технологични центрове на Германия.

Да провеждат своята учебна практика в гр. Кемниц, Германия, от ЗПГ „Климент Тимирязев”, гр. Сандански заминаха двадесет ученици от XIа и XIIб класове, специалност „Селски туризъм”. Бяхме посрещнати от нашия координатор по проекта г – н Йорк, който подари на всеки ученик по една чанта, тефтер и химикалка, необходими при провеждането на практиката. С него се запознахме на немски език. След това бяхме настанени в специален обучителен център в Айзидел, който се намира извън град Кемниц.

Учениците бяха разпределени по двама в хотели в града и в по – малки семейни хотелчета в областта на Кемниц.

През почивните дни ни се отдаде възможност да посетим и градовете Лайпциг и Дрезден, разглеждахме техните забележителности и националния им парк, наподобяващ Белоградчишките скали.

Продължава на стр.5

Ново многостранно училищно партньорство

Г-жо Петкова, бихте ли ни обяснили каква е същността на проекта "Границите и как да ги преодолеем"?

Същността на проекта е преодоляването на съществуващите граници между европейските държави. Чрез обединяването и сработването на ученици и учители се обменя опит, който спомага за разширяването на социалното и културното съзнание. Целта, към която се стремим е не да наложим, а да стимулираме у учениците желанието за учене през целия живот. По този начин се отварят много перспективи за бъдеще в чужбина и кариерното им развитие.

Какви стъпки са предприети досега за осъществяването му?

От 24 до 27 септември 2009 година се проведе така очакваната среща на координаторите и членовете на училищните ръководства. Срещата се състоя в град Венло, Холандия. На нея в свободен разговор се изясниха най-важните неща по проекта, каква роля ще изпълнява всеки един партньорите и как ще се осъществява комуникирането между участниците.

Посетихте ли училищата и какви бяха впечатленията от тях?

Имаше две посещения във Валуасколеж и училище „Уиндзор" във връзка запознаване по-обстойно начина на работа в училищата. „Уиндзор" е британско училище, което е разположено на щаб квартирата на Корпуса за бързо реагиране на НАТО в Мьонхенгладбах и достъпа до него става чрез преминаване на контролен пункт и щателна проверка на документите. Там се обучават децата на британските и американските служители, но има и ученици от Германия, Испания и Турция. От своя стана Валуасколеж се гордее с танцовите си студия и билингвалното си обучение по немски език. Броят на учениците е поразителен – над 2000 човека, разделени в три профила. Обръща се голямо внимание на самоподготовката на учениците, като за целта има отделен център, където всеки ученик работи самостоятелно по предметите, които изучава. Сградата е архитектурно съчетание от класическа и модерна част.

Трудно ли е сработването между толкова много хора от различни страни?

Определено не беше лесно, но именно затова се отнася и самият проект. Ентусиазмът и енергията накара всички да се чувстват по-комфортно. Бяха проведени туристически разходки по улиците на град Венло. Общо взето участниците бързо преодоляха бариерите в общуването.

Ученици от каква възраст ще могат да участват в този проект?

Няма точна, но засега главно се насочваме към 10-ти клас . Всеки, който има желание би могъл да участва. Заповядайте !

Постигнахте ли целта на тази първа среща и предстоят ли бъдещи стъпки?

Да, мисля че целта определено беше постигната и оттук нататък предстоят нови срещи, но този път с ученици. Така проектът ще може наистина да започне своето начало !

Интервюто взе Бояна Гоцева

НА ПРАКТИКА В НЕМСКИ ХОТЕЛИ

От стр. 4

През втората седмица от практиката г–н Терзийски, директор на ЗПГ „ Климент Тимирязев", направи мониторинг на нашата дейност. Той лично посети работните места на практикуващите ученици, видя в каква среда работят и как усвояват знанията и уменията от отделните браншове на селския туризъм в Германия.

Ден преди тръгване посетихме и столицата Берлин. Направихме автобусна разходка из Източен и Западен Берлин и видяхме редица забележителности и творения на човека, съхранени като паметници на културата.

За успешно проведената практика в Германия на всички практиканти бяха връчени сертификати.

К. Дукова

Впечатления от визитата в Холандия

От стр. 4

В последния ден от нашата визита учениците взеха участие в практически уроци в залата за земеделски машини в училището – агроработилницата: те правиха заварки, ел. инсталации, включваха отделните машини, подкараха и се возиха на най – съвременния трактор New Holand . След обяд ни бяха отделени 2 часа да се разходим из центъра на гр. Льоварден.

Преживяхме една великолепна седмица, изпълнена с впечатления и емоции. Холандия ни впечатли със своята подреденост, чистота и спокойствие. Завърнахме се доволни, изпълнени с енергия от видяното и преживяното.

Благодарим Ви, холандски приятели, за топлия и сърдечен прием. До нови срещи!

Румяна Терзиева

“Лице в лице “

На 24 септември 2009 година в конферентната зала на хотел „Свети Никола”нашата съученичка Луиза Божинова представи своя първи роман „Лице в лице”. Това радостно събитие предизвика у мен някои въпроси:

Луиза, би ли ми казала какъв е поводът за написването на твоята творба?

От моите наблюдения аз разбрах, че много хора искат да приличат на лошите, такива каквито са днешните „герои”. Всеки иска власт, пари, слава без да осъзнава в какво се забърква. На пръв поглед изглежда, че богатите нямат грижи и проблеми, но това не е така. Точно това искам да покажа в романа си. Други пък смятат, че щом си на върха ти си лош, че само чрез подлост се постига желаното. Това в повечето случаи е така и хората са прави, но вместо да се стремим да живеем според законите на справедливостта, ние незнайно защо започваме да боготворим „лошите” искаме да приличаме на тях. Именно този проблем е основен в моя роман.

Твоята героиня е смела, красива и много умна. Има ли прототип или автобиографични черти в нейния образ?

Не, моята героиня не съществува. Тя е измислица, плод на въображението ми, както и другите герои в романа. Взела съм само черти, които смятам, че всички жени притежават, а също така и техните амбиции.

Кои хора ти помогнаха при издаването на книгата?

Искам да подчертая, че всичко написано е само мое. Никой не е редактирал замисъла. Хората ,които ми помогнаха за издаването на „Лице в лице” са родителите ми и Катя Ерменкова от издателска къща „Мелник”. Сърдечно им благодаря, защото без тях книгата едва ли щеше да види бял свят. Също така благодаря на всичките ми приятели, които ме подкрепиха в това мое начинание.

Чувстваш ли се по-опитна в писането? Мислиш ли да издадеш и други книги?

В момента работя върху три книги и смятам, че задобрявам. С всяка изписана страница чувствам, че се изкачвам по стръмната стълба на майсторството.

На каква тематика ще е следващата ти творба?

Втората книга, която ще издам има много общо с „Лице в лице”. Някои от героите са и във втория роман, но няма да разказвам повече...☺

Допада ли ти идеята да напишеш своята автобиография или биография на някой известен човек?

Да..., допада ми, но ще е след години...И няма да пиша за мен, а за някоя известна личност.

Ще работиш ли и с други издателства?

Не мисля. Поне засега не искам...

Какви са мечтите ти? Какви планове имаш?

Аз съм човек, който има много мечти. По принцип, за да си писател трябва да мечтаеш и да имаш мнооого въображение.

Най-голямата ми мечта е да стана ПРЕУСПЯЛ режисьор и да пиша романи.

Колко хубави мечти. Пожелавам ти да ги сбъднеш, да запазиш в себе си тази дързост, този хъс за работа, на които аз много се възхищавам. Благодаря за интервюто.

Интервюто взе Гергана Бърдарова

Запознах се с моята бъдеща професия

(ECE)

В периода от 08.11.2008 до 20.09.2009 година имах възможността да участвам в проекта “Заедно за по-можещи специалисти”. Той беше спечелен от нашето училище и ние успяхме да видим колко трудно е да работиш в реална работна среда, защото до сега усвоявахме знанията само теоретично.

Бяхме въодушевени от факта, че ще практикуваме в хотел “Панорама” и “Интерхотел Сандански” и ще работим по специалността, която сме си избрали и сега изучаваме в училище, но след време ще бъде нашата професия. Наши ръководители бяха г-жа Карамфилова и г-жа Каратанчева.

Проектът ни даде възможност в тънкости да усвоим детайлите на цветарството - засяване на семена, отглеждане на цветя, аранжиране, работа в градините на хотелите.

Един от най-интересните моменти през изминалата година по времето на проекта беше придобиването на знания за създаване на различни видове аранжировки.Една от тях направихме за фойето на хотел “Панорама”. В нея комбинирахме зеленина, цветя, зеленчуци, плодове.Ефектът беше впечатляващ. Продължихме да се усъвършенстваме и да създаваме все по-сложни и интересни цветни композиции за конферентни зали, за масите в ресторантите. Участвахме също в промените на облика на хотелите като подрязвахме храстите, грижихме се за цветята.

В продължение на една година всички станахме по-можещи специалисти, защото се научихме да работим в реална работна среда. По време на всяка една практика усвоявахме по нещо ново и интересно. За в бъдеще аз съм спокойна за своята професия, защото чувствам, че знам много от тънкостите на озеленяването.

Този проект ни научи да бъдем не само по-уверени, но и по-отговорни. Сега знам, че ако искам да постигам добри резултати трябва много труд, постоянство и знания, умения,които придобих по време на своето участие в проекта “Заедно за по-можещи специалисти”.

Силвия Кирилова Янкова, 12 Д клас

Клуб ``Леб и вино``

“Леб и вино” е СИП към ЗПГ-Сандански, който вече съществува една година. През изминалата година момичетата бележат големи успехи. Те учуствaха на много концерти и фестивали както в България, така и в Република Македония: Кемене симпозиума в гр. Мелник; “ Голачки фолклорни средби” – фестивал, който се провежда в близост до връх Голак, в Малешевската планина (Р. Македония); “ Истибанско здравоживо” – международен фестивал, село Истибаня, Република Македония. Клуб “Леб и вино”, заедно с формацията за автентичен фолклор “Леб и вино”, подариха благотворителен концерт за празника на града на град Мелник. Те станаха и част от второто издание на Първият Старовремски събор в село Спатово. По

свое лично желание момичитата участваха и на Балканския младежки фестивал, гр.Санднаски. С помощта на Яне и Елена Каменарови, членовете на клуба изнесоха концерти, заедно с фолклорна група “Копачка”, в село Склаве и село Габрово (Р. Македония).

С многобройните си участия през лятото на 2009 година клуб “Леб и вино” създаде много приятелства с танцьорите от фолклорен ансамбъл “Китка”(единственият ансамбъл в Р. Македония под закрилата на ЮНЕСКО), фолклорен ансамбъл “Копачка”, както и с други тийнейджъри от Чехия, Полша и други ансамбли от Република Македония.

Освен, че момичетата разучават фолклора на своите деди, те също така обогатяват своята култура и знания за света, те се запознават и с много други интересни и различни хора.

Автор: Катя Илиева, 9”б”

Доклад по проекта „ Моето училище е моят дом” – Турция

Само бях чувала за прочутото гостоприемство на турците, но сега благодарение на проекта „Моето училище е моят дом” имах възможността реално до се докосна до тази култура и да усетя гостоприемството на съседната нам нация.

Истина е, че нашата и тяхната култура малко или много с годините са се преплели и имаме не само общи думи и гозби, но и общи обичаи и темперамент. Но за съжаление във всяко друго отношение ние сме различни. Уж България е европейската и цивилизована държава, а Турция – варварската, но това явно е някаква териториална заблуда. С болка на сърце трябва да призная, че те се държат много по-цивилизовано от повечето българи, които познавам. Въпросът, който ме терзаеше през престоя ми там, а и все още, е: „Какво е разковничето на успеха?” и „Защо сега аз не мога да се гордея с българите, какво се е случило с нашия народ, че се е превърнал в това озлобено, завистливо, невярващо племе, без ценности и морал?”. Нямам отговор на този въпрос, остава ми само да споделя видяното и да се опитам да поуча българина на хубавото от турската култура.

Силно впечетление ми направи контраста между нашато училище и тяхното. Работата в училище определено протича много по-спокойно и ефективно именно заради уважението, което изпитват учениците към своите учители. В цяла Турция се носят униформи. Истина е, че децата се оплакват и не всички желаят да ги носят, но е факт, че те спазват

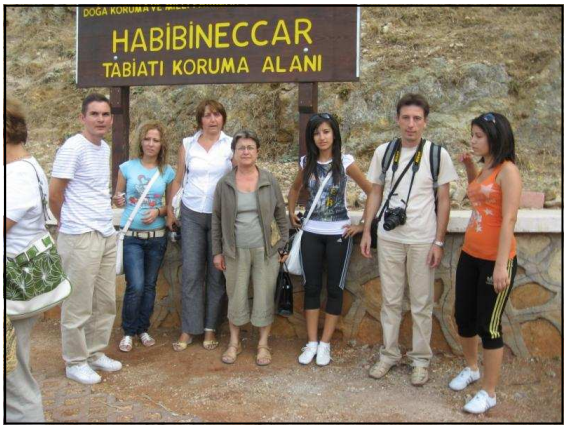

правилата. А по отношение на учителите приятно изненадана останах от факта, че почти всички носят костюми, което ми говори за по- добро заплащане, следователно, политиката на страната е насочена именно към осигуряване на едно добро образование, което за съжаление не може да се каже за нашата политика

Турците са изключително гостоприемни. Семейството, при което живях, бе изключително добре настроено към мен и ме приеха като част от тях. В повечето турски семейства жената не разботи, тя е сасмо дамакиня и се занимава с отглеждането на децата, а задължението на мъжа е да осигурява прехраната, дори и ако това налага той да работи на повече от едно място.

Музиката е в кръвта на тази нация. Когато чуят огнените турски ритми, без значение къде се намират, те започват да танцуват

За съжаление нямах близък контакт с учениците от другите страни по проекта. Но и без да се налага да разговарям с литовската и полската група забелязах, че те не можаха да се отпуснат и да общуват свободно с всички. Сигурна съм също и че това не се дължеше на проблеми с езика, а просто на по-затворената им нация. Моят извод е, че по-южните страни като Италия, Турция и България умеят да комуникират по- свободно, по-открити са, по-емоционални. А и това не са само мои думи, потвърдени са от повечето турци, с които разговарях.

Надя Милева 12 а клас

100 години от рождението на Никола Вапцаров

"...За него - Животът - направил бих всичко."

И в живота, и в поезията Вапцаров е поет воин. Той воюва за нова истина в живота и за нова правда. В краткия период на своето творчество той обогати българската лирика с нова душевност и с нов поетичен език, за да бъде разбран от всекиго. Прочетете кое и да е негово стихотворение! Пред вас се открива цялостна личност – духовно богата и многообхватна в стремежа да даде израз на своето съвремие.

Поезията на Никола Вапцаров е емблематично, новаторско явление, озаряващо душевния хоризонт в родната литература през 40-те години на XX век. Водещ мотив в стихотворенията му е диалогът на човека със света, драматичният сблъсък, в който се ражда и трагизмът на битието, и желанието за съпротива, и заразяващата виталност в отстояването на ценностите.

С гордост отбелязваме стогодишнината на поета, който в своите песни е вложил цялото си сърце, отдал е всичко, което се отнася до любовта му към хората. В тях страда една изтерзана душа, „клокочи борбата" срещу един безчовечен свят, приласкава интимна и нежна обич към човека, ликува победата на духа. В тях живее и одухотвореният свят на машините-най-сигурният знак за растящата мощ на човешкия труд. Без гласа на моторите те биха загубили от оня вътрешен ритъм на чувството, което внушава увереността на най-дръзките мечти за бъдещето.

Днес ние отбелязваме стогодишнината на поета Никола Вапцаров, който вгради своя живот в живота на България. Той вложи своето слово и дух, своята плът и кръв. Вапцаров влезе в своята „История" и стана безсмъртен. Той не казваше нещо повече от думи, но стана образец и пример, инструмент за национално възпитание и художествена мярка.

Ваня Борисова Димова 12 д клас

РОМАНТИКА

Аз искам да напиша
днес поема,
в която да диша
на новото време стихът.
Да трепнат във нея
крилата на гордия Демон,
обходил от полюс до полюс
светът.
Защо е този хленч?
Защо въздишат хората
по някаква романтика
изстинала?
Романтиката е сега
в моторите,
които пеят
под небето синьо.
И неразбрали тази песен горда,
напразно мръщите чела.
Тя носи вечната
човешка бодрост
на яките стоманени крила.
Аз виждам в бъдещето тез
орляци
да пръскатдъжд от семена.
И в песните им,
рукнали отгоре,
да блика труд и свобода.
Аз виждам как
прелитат
над моретата,
високо над екваторния пек,
прелитат над
зелените полета
и над арктическия снег.
Това е новата романтика,
която
се ражда
и добива
своя плът.
И въплотена в самолетно
ято,
обхожда днес
от край
до
край
светът.

Дейността се финансира по линия на Европейски социален фонд, **ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА „Развитие на човешките ресурси"** посредством схема за безвъзмездна финансова помощ: **BG051PO001-4.2.01**/435/19.06.2008 **"Да направим училището привлекателно за младите хора"**, предоставена по проект „Средношколски център Младежка активност". За съдържанието на вестника носят отговорност единствено авторите от ЗПГ. Европейски социален фонд и МОН не поемат отговорност за начина, по който предоставената